

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 643/2014
08.07.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Маје Ковачевић-Томић, Радмиле Драгичевић-Дичић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.С., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., адвоката Т.Х. из С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору број К. 1079/10 од 21.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3920/12 од 20.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.С., адвоката Т.Х., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору број К. 1079/10 од 21.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 3920/12 од 20.02.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору број К. 1079/10 од 21.09.2012. године окривљени В.С. оглашен је кривим за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног законика и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1-једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити под условом да окривљени за време од 3-три године не учини ново кривично дело. Окривљеном је изречена мера стављања под заштитни надзор у времену од две године, у року проверавања, након правноснажности пресуде, са обавезом окривљеног да се јавља органу надлежном за извршење мере у роковима које исти одреди и посећивања саветовалишта или установе коју одреди тај орган, те да поступа по упутствима саветовалишта или установе, с тим да, ако не испуњава наведене обавезе, суд може условну осуду опозвати, а може и поједине обавезе укинути или заменити другим с обзиром на остварене резултате, а ако у трајању заштитног надзора суд утврди да је испуњена сврха ове мере може заштитни надзор укинути пре истека одређеног времена, као и продужити трајање заштитног надзора у оквиру времена проверавања ако окривљени не испуњава обавезе које је суд одредио. Оштећени Б.С. са имовинскоправним захтевом упућен је на парницу.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Кж1 3920/12 од 20.02.2014. године, одбио је као неосновану жалбу окривљеног В.С. и пресуду Основног суда у Сомбору К 1079/10 од 21.09.2012. године, потврдио.

Бранилац окр. В.С., адв. Т.Х., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, „из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1. те на основу члана 439. тачка 1. у вези става 4. Закона о кривичном поступку Р Србије“, са предлогом Врховном касационом суду да усвоји захтев, укине првостепену и другостепену пресуду и врати предмет на поновно суђење пред новим већем, те евентуално преиначи у целини или делимично донету одлуку по редовном правном леку.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окр. В.С., па је нашао да захтев нема прописан садржај.

Према одредби члана 484. Законика о кривичном поступку (ЗКП), која прописује садржај захтева за заштиту законитости, у захтеву се мора навести разлог за подношење истог, прописан одредбама члана 485. став 1. ЗКП, односно мора се навести да ли се захтев подноси због повреде закона (тачка 1), или због примене „неуставног закона“ (тачка 2) или због повреде или ускрађивања људског права и слободe (тачка 3), с тим да се у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Бранилац окр. В.С., као разлог подношења захтева за заштиту законитости, у уводу захтева, означава повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 4. ЗКП, и то повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело, са образложењем да радње описане у изреци правноснажне пресуде не представљају елементе кривичног дела у питању пошто су унутрашњим и међународним правом предвиђене као садржина родитељског права и права детета. Поред тога, бранилац у образложењу захтева истиче повреду закона из члана 485. став 3. ЗКП, за коју каже да је учињена константним кршењем права окривљеног током поступка, погрешном применом материјалних и процесних закона и непоштеним суђењем окончаним доношењем одлука на основу само посредних доказа и без ваљаног образложења у другостепеној пресуди поводом навода жалбе браниоца о учињеним повредама закона.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а у ставу 4. истог члана таксативно су наведене повреде закона због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек. Према одредби члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП овај ванредни правни лек може се поднети ако је повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Међутим, позивајући се на повреду закона из члана 439. тачка 1. у вези са чланом 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП, бранилац окривљеног не наводи конкретан основ и околности које искључују постојање елемената кривичног дела у питању, а у погледу навода у образложењу захтева о повредама права окривљеног у смислу члана 485. став 1. тачка 3. ЗКП не каже која конкретно права окривљеног, зајемчена Уставом Републике Србије или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода, су повређена у конкретном случају, ни да ли су повреде права окривљеног у кривичном поступку утврђене одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права, нити је таква одлука приложена уз захтев. Следствено наведеном, предметни захтев за заштиту законитости у односу на оба наведена разлога за подношење истог, нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Врховни касациони суд, према изричитој одредби члана 489. став 1. ЗКП, испитује правноснажну одлуку или поступак који је претходио њеном доношењу у оквиру разлога (члан 485. став 1. ЗКП) дела и правца побијања који су истакнути у захтеву и није овлашћен да по службеној дужности оцењује коју конкретну повреду закона је бранилац имао у виду приликом подношења захтева, нити да ли постоји одлука суда из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП о питању истакнутом у захтеву за заштиту законитости.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. Тачка 3) ЗКП одлучио као у изреци овог решења, односно захтев за заштиту законитости браниоца окр. В.С. одбацио.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.